

Djóraverndarfelagið:

MISRØKT KEMST OFTAST AV FÁVITSKU

Djóraverndarfelagið fær javnan fráboðanir um misrøkt av djórum, og tey vegleiða fegin, tá fólk venda sær til teirra við fráboðanum og upplýsingum. Tørvurin á lógarbroyting á økinum er stórur í Føroyum, og djóraverndarfelagið vónar, at skundur kemur á politiska arbeiðið, sigur nevndarlimur í djóraverndarfelagnum, Rannvá H. Tórgarð

ANNIKA KUNOY IM

IFøroyska samfelagnum síggja vit nú so líðandi eina hugburðsbroyting, og fólk verða meir varug við og áhugað í djóravælfærd. Fólk eru farin frá at hugsa um djór, sum bert arbeids- og brúksdjór. Samanumtikið tykjast fólk, at fáa størri áhuga í og eru meir kunnaði um tørvin hjá djórunum og í hvat kravst fyri, at djórini liva eitt gott lív. Hóast fólk tykjast alsamt meir kunnaði, so eru enn heilt nóg, sum ikki fara væl við djórum sínum.

– Tað sær út at flyta seg rættan veg, og at fólk taka sær betur av djórum sínum. Hóast líðandi hugburðsbroytingina, so eru enn nóg tilfeldi og dømi um misrøkt í føroyska samfelagnum, sigur Rannvá H. Tórgarð, nevndarlimur í djóraverndarfelagnum.

Ofta er tað fávitska

Djóraverndarfelagið tekur sær millum annað av misrøkt av djórum, og hetta er djór sum á ein ella annan hátt líða. Rannvá H. Tórgarð greiðir frá, at tað eisini er munur á misrøkt, tí oftast er talan um, at fólk ikki vita, hvat kravst fyri, at djórini skulu hava tað gott. Tað er tí fávitska, sum

elvir til størsta partin av misrøkt í Føroyum í dag.

– Ofta hava fólk fingið vánaliga vegleiðing, ella duga tey rætt og slætt ikki at taka sær av djórum sínum. Til tíðir er orsøkin eisini hon, at fólk mangla upplýsing ella ikki leita sær ta upplýsingina, sum teimum tørvar. Ofta gera djóraeigarar soleiðis, sum teir eru vanir at gera ella síggja hini gera. Tí eru kaninir javnan í ov smáum búrum og hundar fáa ofta ikki tað, sum teimum tørvar at trívast. Tá vegleiða vit, og hjálpa til at betra um umstøðurnar, sigur Rannvá H. Tórgarð, og leggur afturat, at ivast fólk í, hvussu tey skulu ansa djórum sínum, so eru tey væl-komin at ringja til djóraverndarfelagið.

Tó, so eru tað eisini tey, sum onki leggja í djór síni og ongan áhuga hava í vælveru teirra, og síðani eisni tey fáu, sum eru beinleiðis órein og við vilja elva til, at djórini mistrívast, ella sláa og banka djór síni, greiðir hon frá.

Sum dømi nevnið hon ein hund, sum dag inn og dag út stendur innigirðaður í lítlum øki.

– Hundurin er illa fyri sálarliga og gongur í ring. Málið varð meldað til lögregluna, og djóralækni kom á staðið. Tað bleiv gjørt til eitt mál, og fór allan vegin í skipanini. Tó,

**Ofta hava fólk
fingið vánaliga
vegleiðing, ella
duga tey rætt
og slætt ikki
at taka sær av
djórum sínum**

so var avgerðin hon, at hundurin bleiv standandi, tí honum onki bilaði kropsliga, sigur hon.

Tað er ofta at atlit ikki verða tikin fyri sálarligu heilsuna hjá djórunum, sum eru pind og Rannvá H. Tórgarð leggur afturat, at djóraverndarfelagið veit um aðrar hundar, sum standa í neyðarsligum umstøðum og har bæði lögregla og djóralækni hava verið blandaði í málið, men onki verður gjørt, tí hundarnir kropsliga eru væl fyri.

Djóraverndarfelagið vegleiðir

Telefonin hjá djóraverndarfelagnum ringir at kalla hvønn dag. Tey taka javnan í móti fráboðanum um djóramisrøkt, og um at djór eru illa viðfarin ella illa fyri – bæði gjøgnum telefon og á facebook síðu teirra. Tey sje, sum sita í nevndini royna, saman við hjálparfólki, at finna eigararnar hjá funnum djórum, finna djór sum eru burturblivin, lata djór til til fólk, sum ynskja at taka í móti teimum, finna nýtt heim til djór og at koma við svarum til møguligar spurningar viðvíkjandi djórum.

Djóraverndarfelagið í Føroyum var sett á stovn í 1975 og hevur sje limir og eini 10-15 hjálparfólk. Áhugin at vera við í felagnum er ikki ovurhondsstórur, hóast samfelagstørvurin er stórur og hugburðsbroyting er farin fram í samfelagnum seinastu árini, greiðir Rannvá H. Tórgarð, frá.

– Tað er tó eitt stórt netverk rundan um felagið við ansingar-familjum, sum taka djór inn til ansing og fólk sum geva felagnum fóður til djórini av og á, sigur hon.

– Í høvuðsheitunum taka vit mest í móti fráboðanum um misrøkt, men nógvar av teimum bera vit víðari til millum annað lögregluna ella serfrøð-

ingar á ymisku økjum. Tá vit í djóraverndarfelagnum fáa fráboðanir ella fyrispurnigar, ringa vit ofta til serfrøðingar og spyrja okkum fyri, um okkurt er, sum vit ivast í. Til dømis seta vit okkum javnan í samband við hundavenjarar, rossafeløgini og Heilsufrøðiligu Starvsstovuna. Vit eru bert vanlig fólk, sum ikki hava serligar útbúgvingar á hesum økinum, men vit brúka tær royndirnar, sum vit fáa við starvinum, og spyrja okkum fyri, tá vit ivast, sigur Rannvá H. Tórgarð.

Tað eru góð og ring øki

Spurd um munur er á livikorum hjá arbeids- og kelidjórum, sigur Rannvá H. Tórgarð, at tað eru dømi um góðar og ringar umstøður hjá bæði arbeids- og kelidjórum í Føroyum.

Hon greiðir frá, at nógvir bóndir fara sera væl við djórum sínum, tí hugsað eisini verður um góðskuna av kjótinum, tá djórið verður dripið.

– Støðan er hin sama við kelidjórunum. Summi hava eitt fantastiskt lív, í meðan summi ikki hava tað gott, sigur hon.

Ynskja at fólk verða upplýst

Hugburðsbroyting sum farin er